

nogen Vaklen ogsaa i min Betragtning af Forholdene paa dette Sted i den senere Tid, særlig derved, at Havet viser sig mere og mere at gøre det vanskeligt at vedligeholde Høfderne, særlig Syd for Løbet, som der har været arbejdet paa at opføre gennem en lang Aarrække. Jeg vil imidlertid meget nødig, selv om der skulde bringes store Ofre for at vedligeholde denne Kystsikring, se, at den blev opgivet, og at man vilde forlade, hvad man har arbejdet paa gennem nu ikke saa faa Aar. De Teorier med Hensyn til Sandets Vandring, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Sandbæk) skildrede for os, synes jeg dog ikke, at jeg kan dele, men paa den anden Side skal jeg heller ikke spille Ord paa at modsige dem. Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem i de Bemærkninger, han gjorde med Hensyn til Anbringelsen af en Dæmning ved Odde Sund. Jeg frygter for, at det for det første vil vise sig som et Foretagende, der baade er overordentlig bekosteligt og maaske vanskeligt at gennemføre. Dernæst er det dog en given Sag, at en slig Dæmning vil standse den Sejlads paa Limfjorden, som i ikke ringe Grad foregaar nu, og som der er bragt ret betydelige Ofre for at faa endnu mere udviklet i den senere Tid. Endvidere turde det være givet, at det Østersfiskeri, hvoraf Staten drager en ret betydelig Indtægt, vilde høre op, og de omtrent 60,000 Kr. aarlig, som Staten henter derfra, vilde være en Indtægt, der gik tabt. Endelig mener jeg, at ved at anbringe en Dæmning der vilde man gøre de vestlige Dele af Limfjordskysten endnu mere truede, end de ere, idet det Afløb under stærkt indtrædende Højvande i Limfjordens vestlige Del, som nu er gennem Odde Sund, vilde være lukket, og Vandet vilde stemmes op til betydelig Ødelæggelse for Kysterne der omkring. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger.

Hvad Havnen ved Skagen angaar, erkender jeg, at Udgiften er bragt væsentlig ned ved det Forslag, der er stillet fra Ministerens Side, og jeg kunde for saa vidt undlade at ytre mig videre derom, som jeg ser en Tilfredsstillelse deri. Der er dog en Bemærkning, jeg ikke vil undlade at gøre, naar Talen er om dette Forhold. Jeg er ikke tilfredsstillet ved en Bemærkning, der blev gjort af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) om for Tiden at indskrænke sig til paa dette Sted at bygge en enkelt Mole, og saa lade det vise sig, hvorvidt der vilde

ske Tilsanding, efter at den var opført, eller ikke. Jeg indrømmer, at der er et Udtryk for Forsigtighed i denne Udtalelse og denne Formening fra det ærede Medlems Side. Det er den Fremgangsmaade, man har fulgt ved Gilleleje. Der bestemte man sig til kun at bygge den vestlige Mole, men man opsatte at bygge den østlige, indtil det viste sig, om der foregik en for Gilleleje Havn ødelæggende Sandvandring eller ikke. Jeg frygter for, at det allerede har vist sig, at Forholdene ved Gilleleje langt fra ere sikre, men at der allerede foregaar en saadan Vandring, at Havnen er i ikke ringe Grad truet, og jeg kunde ønske, at man, inden man tog endelig Bestemmelse om Forholdene ved Skagen, skaffede sig saa paalidelige og sildige Oplysninger om Forholdenes Udvikling ved Gilleleje som paa nogen Maade muligt.

Jeg har i en Række af Aar haft Lejlighed til at gøre Erfaringer med Hensyn til den lille Fiskerihavn ved Hundested. For omtrent 20 Aar siden blev der paa-begyndt en Havn, landfast med Kysten. Det var en smuk lille Havn, der var tilstrækkelig for et Antal af Fiskere og deres Fartøjer noget større end de, som den Gang boede paa Stedet. Da denne Havn blev bygget som landfast Havn og var lykkedes fra Begyndelsen, udvidede Befolkningen sig, den tog til i Antal, og Fiskerbaadernes Antal blev større, saaledes at i det hele den Virksomhed, der udgik derfra, voksede. Men der gik ikke lang Tid, før det viste sig, at Sandvandringen langs Kysten var af en saadan Betydning, at den lukkede Hundested Havn, saa at man til sidst kunde plante Kartofler i den. Saa bestemte man sig til at gøre den til en Øhavn, man opgav den landfaste Forbindelse mellem Havn og Land, skabte frit Løb for Strømmen, gaaende langs Kysten, og den Materialvandring, som denne Strøm befordrede frem og tilbage. Det blev saa gjort for ikke saa ganske faa Aar siden, og jeg har efter bedste Evne lige fra den Tid fulgt dette Anlæg, og trods hvad der er sagt fra Sider, som jeg selvfølgelig respekterer som sagkyndige, kan ethvert praktisk Menneske, der har en lille Smule Blik for Forholdene paa dette Sted, og som med Opmærksomhed følger Forholdenes Udvikling fra Aar til andet, ikke nægte, at Øhavneanlægget er lykkedes. Den lille Havn staar i dette Øjeblik som en Havn, der er let at besejle, Aabningen under den aabne Bro bag om Havnen holder sig og skærer dybere og dybere, og Havnen trues